

Fredshøjskolen på Folkemødet

En række fælles møder for fred
arrangeret af Fredsministerium.dk

En række fælles møder for fred

Folkemødet i 2012 blev den største samling af dansk fredsbevægelse i mange år. Dette gentog vi derfor i 2013, og brugte denne mulighed for at mødes og møde endnu mere aktivt - både internt og eksternt.

Freden blev programsat i en række attraktive tilbud i Fredsministeriums store telt, der rakte ud til Folkemødets øvrige deltagere og gæster, og samtidig udnyttede tiden og pladsen til at vi som bevægelser kommer videre - både i projektet Fredsministerium.dk, og i fredsbevægelserne generelt.

Møderækken blev kaldt for Fredshøjskolen, og oplæggene lå tematisk i et forløb, hvor faste deltagere løbende udviklede på ideer og tanker undervejs. Samtidig fungerede oplæggene som enkeltstående begivenheder, der gav godt udbytte også til tilfældige gæster.

Fredshøjskolen var absolut ikke den eneste aktivitet i fredsteltet. Et omfattende musikprogram sikrede at der konstant var liv i og omkring teltet, og der var adgang til materialer og bøger fra de tilknyttede organisationer, som også aktivt sørgede for at gå i dialog med forbipasserende.

Højskolens fire dage var opdelt i en nem fast struktur med otte arrangementer formiddag, middag og eftermiddage - et enkelt møde første og sidste dag, og tre på hver af de to midterste dage. Emnerne var centreret omkring konfliktløsning, fredsaktivisme og alternativer til krig, men kom også omkring klima, kunst og humor.

Samtlige de inviterede oplæg blev mødt af et solidt fremmødt publikum, der med spørgelyst og kommentarer bidrog til de fremlagte emner.

Hele projektet var som altid baseret på frivillig arbejdskraft, og tak til de mange, der fik det til at ske. Vi takker også de sponsorer, hvis økonomiske bidrag hjalp til at gøre Fredshøjskolen og de øvrige aktiviteter i Fredsteltet til en succes.

Herunder følger referater og billeder fra Fredshøjskolen, i håbet om at den opsamlede viden kan bidrage til det fortsatte arbejde for at skabe en fredsaktivistisk udenrigspolitik for Danmark og resten af Verden.

Tom Vilmer Paamand

*Tovholder for Fredshøjskolen
Fredsministerium.dk*

Indhold

<i>Fredshøjskolen på Folkemødet.....</i>	<i>1</i>
En række fælles møder for fred <i>Tom Vilmer Paamand.....</i>	<i>2</i>
<i>Oversigt over Fredshøjskolens oplæg</i>	<i>4</i>
Konfliktløsning eller krigsaktivisme <i>med Tue Magnussen, medlem af bestyrelsen for RIKO</i>	<i>5</i>
Krig og klima - trusler og løsninger .I <i>med Joakim Hesse Lundström fra Amnesty International.....</i>	<i>6</i>
Krig og klima - trusler og løsninger .II <i>med Palle Bendsen fra NOAH.....</i>	<i>7</i>
Humor i politisk aktivisme – forandring gennem latter <i>med Majken Jul Sørensen, fredsaktivist og forsker i politisk aktivisme.....</i>	<i>8</i>
Kunst og kamp mod hadvold og racisme .I <i>med Birgitte Olesen, Jette Møller og Steen Eriksen fra SOS mod Racisme.....</i>	<i>9</i>
Kunst og kamp mod hadvold og racisme .II <i>med Jens Galschiøt og Flygtningeskibet</i>	<i>10</i>
Ikkevold og konfliktløsning .I <i>med Birthe Refslund fra SF's Internationale Udvalg</i>	<i>11</i>
Ikkevold og konfliktløsning .II <i>med Majken Jul Sørensen, fredsaktivist og forsker i politisk aktivisme.....</i>	<i>12</i>
Fra en aktivistisk til en fredspolitisk udenrigspolitik .I <i>med Nikolaj Villumsen, forsvarsordfører for Enhedslisten</i>	<i>13</i>
Fra en aktivistisk til en fredspolitisk udenrigspolitik .II <i>med Jørgen Johansen, fredsforsker og aktivist.....</i>	<i>14</i>
Dengang Danmark gik i fred - en krønike fra fremtiden <i>med Hasse Schneidermann, Majken Jul Sørensen og Tom Paamand</i>	<i>15</i>
Fredsmorgensang - på vej mod en bedre verden <i>med Bo Richardt, Hasse Schneidermann og Tom Paamand</i>	<i>16</i>
<i>Links.....</i>	<i>17</i>

Oversigt over Fredshøjskolens oplæg

13. juni 2013	14. juni 2013	15. juni 2013	16. juni 2013
	Krig og klima - trusler og løsninger <i>Palle Bendsen fra NOAH</i> <i>Joakim Hesse Lundström</i> <i>Amnesty International</i>	Ikkevold og konfliktløsning <i>Birthe Refslund, Master i Afrikastudier</i> <i>Fredsforsker Majken Jul Sørensen</i>	Fredsmorgensange på vej mod en bedre verden <i>Fredsvagt Bo Richardt</i> <i>Projektmanager Hasse Schneidermann</i> <i>Fantast Tom Vilmer Paamand</i>
	Workshop: Humor i politisk aktivisme <i>Fredsforsker Majken Jul Sørensen</i>	Fra en aktivistisk til en fredspolitisk udenrigspolitik <i>Forsvarsordfører Nikolaj Villumsen</i> <i>Fredsforsker Jørgen Johansen</i>	
Konfliktløsning eller krigsaktivisme <i>Tue Magnussen fra Rådet for International Konfliktløsning</i>	Kunst og kamp mod hadvold og racisme <i>Billedhugger Jens Galschiøt Christophersen</i> <i>SOS mod Racisme</i>	Dengang Danmark gik i fred - en krønike <i>Projektmanager Hasse Schneidermann</i> <i>Fantast Tom Vilmer Paamand</i>	

Oplæggene præsenteres herunder i den rækkefølge, de blev afholdt. De følgende referater er skrevet sammen af Frands Frydendal, Hasse Schneidermann og Tom Vilmer Paamand, og er baseret på vore noter fra oplæggene samt manuskripter, redigeret af Tom Vilmer Paamand.

De fleste oplæg blev optaget til radio af Arne Hansen, og kan høres som podcasts. Sidst i rapporten er en side med links til disse og andet relevant. Billederne er taget af Arne Hansen, Frants Villadsen og Hasse Schneidermann.

Billeder og tekst er under en Creative Commons 2.5 Licens, der giver ret til ikke-kommercielt genbrug med kildehenvisning. For al anden brug, kontakt Tom@FRED.dk først.

Denne version af rapporten er udskrevet 02/10 2013

Konfliktløsning eller krigsaktivisme

Noter fra et oplæg på Fredshøjskolen, torsdag den 13. juni 2013 med

Tue Magnussen, medlem af bestyrelsen for RIKO

Danmark har tidligere aktivt bidraget til at løse internationale problemer og konflikter i overensstemmelse med FN og folkeret. Rådet for International Konfliktløsning (RIKO) mener dette bør være klart retningsgivende for dansk og europæisk udenrigspolitik.

Tue Magnussen indledte med et citat af den engelske feltmarskal Montgomery: "Den guderne vil straffe, lokker de til at invadere Afghanistan".

Den 12 år lange frugtesløse krig i Afghanistan er en skændsel for hele det internationale samfund. Titusinder af døde, endnu flere sårede, dæmoniserende propaganda fra begge sider, astronomiske pengebeløb, som kunne være brugt uendeligt meget bedre på genopbygning af det mishandlede land.

Det første folkevalgte afghanske parlament vedtog allerede i 2006, at man burde arbejde for forhandlinger og en fredsaftale med Taleban. Men i mange år derefter afviste danske regeringer, USA og NATO dette fuldstændigt, og forsøgte at knuse Taleban militært. Så sent som i 2010 talte ledende danske politikere om "Talebans sidste krampetrækninger".

RIKO ønsker, i stedet for den nuværende militarisering af dansk udenrigspolitik, at vende tilbage til den danske tradition for først og fremmest at optræde som formidler og mægler i internationale konflikter. Der er ikke afsagt dom om lovligheden af den danske beslutning om at føre krig i Irak og Afghanistan. Det er hykleri at angribe andre lande for at indføre demokrati. I Afghanistan bør Danmark aktivt tilstræbe en fredelig afslutning på konflikten med inddragelse af alle parter i fredsprocessen.

Det er uheldigt, hvis krigen "afsluttes" uden reelle forhandlinger mellem regeringen og Taleban. Der er derfor god grund til at hilse nyheden om mulige officielle fredsforhandlinger mellem Taleban, USA og Karzai-regeringen velkommen.

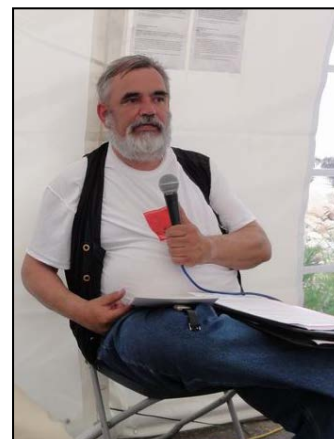
Man bør etablere en dialog mellem krigens parter om en løsning alle eller i det mindste et flertal kan leve med, en slags fred. I Irak ødelagdes et diktatur, blot for at blive erstattet af et andet. I Afghanistan har man ikke lært af denne erfaring, man løber blot fra kamppladsen.

Man siger at de mange års militære tilstedeværelse i det mindste skulle have fremmet den afghanske skolegang, men også dette er en sandhed med store modifikationer. I dag er der flere analfabeter, end da Sovjet trak sig ud. Hvad krigen ikke kunne skabe, vil man i dag bruge en meget stor del af udviklingshjælpen til. En meget lemfældig omgang med midlerne, for tidligere satte man nogle konkrete mål om hvem hjælpen skulle gå til.

Nu gør man det stik modsat, og lader ulandsbistanden betale regningen for en mislykket militaristisk udenrigspolitik. Dansk og nordisk hjælp bør være hjælp, der ligger ud over dette. Danmark bør overholde de internationale konventioner og holde op med at dække over den afghanske præsidents Karzais korrupsion.

Sammenblandingen af udviklingspolitik og flygtningepolitik er betænkelig. På udviklingspolitikken har den nye regering ikke gjort meget. Villy Søvnalds palæstinapolitik har snarere forsinket end fremmet fredsprocessen. Fredsforskning blev sparet væk i 2001. Den ny regering satte nogle få millioner af igen i 2011, men den har skuffet på det militære område.

Danmark kunne gøre sig gældende som konfliktløser efter norsk forbillede, og omdefinere "aktivistisk udenrigspolitik" til konfliktløsning. Danmark har vedtaget at støtte Afghanistan massivt, uden at landets love er blevet mindre kvindeundertrykkende.

Krig og klima - trusler og løsninger .I

Noter fra et oplæg på Fredshøjskolen, fredag den 14. juni 2013 med

Joakim Hesse Lundström fra Amnesty International

FN's nye våbenhandelstraktat er et fantastisk skridt i den rigtige retning, som 155 stater stemte for efter mange års kampagner. Traktaten skal forhindre stater i at overføre konventionelle våben til andre lande, hvis de vil blive brugt til folkedrab, brud på menneskerettigheder eller krigsforbrydelser - men hvor stor forskel gør sådanne traktater?

Joakim Hesse Lundström fortalte at kampen mod og kontrol med eksporten/importen af små håndvåben og ammunition har stået på længe i FN systemet, og AI har været optaget af dette område som led i deres overordnede kamp for en international lovgivning imod våbenproduktion og -handel.

Siden 2000 har embedssystemet arbejdet med forslag til en våbenhandelstraktat på området, og i februar i år var der pludselig en politisk åbning for at opnå enighed om, at handel med små våben ikke kun skulle være op til enkeltlande, men kunne reguleres internationalt.

Forudsætningen var, at man konkret kunne påvise en risiko for at de pågældende våben ville kunne anvendes til folkedrab, krænkelser af menneskerettigheder eller krigsforbrydelser i modtagerlandet. Man kan stadig ikke forhindre handel, hvis våbnene skal bruges af regeringer til brug for at hævde deres suverænitet og nationale sikkerhed.

Det var afgørende at få de seks største våbenproducerende lande med USA i spidsen med, da disse tegner sig for 90% af klodens våbenproduktion. Det var derfor vigtigt at Obama – efter valg til sin anden periode – bakkede forslaget op sammen med England og Frankrig – og at Rusland og Kina erklærede sig neutrale.

Både i FN's Sikkerhedsråd og i udvalget, der arbejdede med spørgsmålet, var der krav om konsensus for et eventuelt forslag, for at få en sådan afgørelse om kontrol og forbud mod overførsel af våben, der kunne anvendes til knægtelse af menneskerettigheder. Ved forhandlingerne i udvalget i marts viste det sig imidlertid at tre lande, der sædvanligvis ikke spiller efter internationale regler – Nordkorea, Syrien og Iran – enten ikke ville støtte forslaget eller ikke syntes det var en god idé.

FN systemet, som af og til bebrejdes for at arbejde ineffektivt og langsomt, viste sig fra sin mest dynamiske og kreative side, ved at flytte spørgsmålet til organisationens generalforsamling. Her arbejder man med kvalificeret flertal og enkeltlande har ikke veto-ret. De tre lande stemte stadig imod, mens USA og Pakistan(!) var for, Rusland og Kina erklærede sig neutrale – og de totalitære regimer bare gøs lidt.

I løbet af juni måned har 50 lande ratificeret aftalen og Joakim regner med at alle lande får gjort det i løbet af et par år. AI ser dette som en sejr og et gennembrud, der måske kan følges op af andre internationale aftaler imod våbenspredning – selv om Joakim bad os huske på, at FN systemet ikke har nogen juridiske skridt til at håndhæve aftalerne med, andet end at "hænge de skyldige ud og give verbale røfler".

På spørgsmålet om ikke også kampen mod "transport af våben" burde intensiveres i FN regi – mente Joakim at spørgsmålet lige nu er for omfattende til at kunne komme igennem. AI er selvfølgelig klar over at der blandt rederierne – også i Danmark – er mange "sorte får" og at Danmark indtager en kedelig 4. plads for våbentransporterende lande.

Danmark har imidlertid en relativ god national lovgivning, som bare trænger til at blive håndhævet. Der er aktuelt forhandlinger i gang mellem udenrigsminister Søvnal og rederiforeningen, og forsamlingen blev opfordret til at følge med og stille krav om at en bedre national lovgivning følges op af stramninger på nordisk plan, i EU og i OECD.

Krig og klima - trusler og løsninger .II

Noter fra et oplæg på Fredshøjskolen, fredag den 14. juni 2013 med

Palle Bendsen fra NOAH

Global opvarmning fører til vandmangel og konflikt om vand og land, som udløser nye krige. Demokratier har understøttet diktatorer, olieselskaber har støttet politikere, militær har sikret olieselskabernes interesser. Det er på tide at stoppe den onde spiral af selvforstærkende årsager og virkninger: olie - konflikter - krig - klimaforandringer.

Palle Bendsen åbnede sit indlæg med at konstatere, at forholdet mellem "konfliktmuligheder, krig og klimaproblemer" er et stort og meget kompliceret problemfelt, som der ikke er nok fokus på.

Siden industrialismens gennembrud har det været almindelig kendt at behovet for fossile brændstoffer til energi har været stigende. Mens kul tilsyneladende aldrig blev det store globale konfliktstof har efterspørgslen efter og kampen om adgang til olien kunne dokumenteres. Mange stormagtskonflikter og de to verdenskrige i det 20. Århundrede kan også ses i det perspektiv – selv om også andre "magtspil" her spiller en rolle.

Efter 2. Verdenskrig har vi set et fortsat fokus på "kampen om olien", fra Suez-interventionen i 50'erne, der handlede om transportsikkerheden af olie til Vesten, over angrebet på Irak, hvor mistanken om at ville sikre sig adgang olie var i spil, til den fortsatte trussel mod Iran i dag.

Det er vanskeligt at standse kampen om de fossile brændstoffer, og skabe folkelig opbakning til at gøre dette – for vores infrastruktur og forbrugsmønstre er afhængigt af et vældig stort energiforbrug. Naturligvis har den enkelte borger ikke samme ansvar som producenter, myndigheder og politikere "men vi har alle olie på hænderne" når vi opretholder det høje forbrug som en veletableret rettighed.

Danskerne har et uforholdsmæssigt stort energi-forbrug. Til det høje ressource- og energiforbrug skal man så lægge den dokumenterede forurening – også af atmosfæren, hvor CO₂ udledning nu anerkendes som menneskeskabt destabilisering af jordens klima. Siden Kyoto-protokollen og Rio-konventionen – som er stærke dokumenter – har alle verdens lande været optaget af dette problem. Under løbende diskussion om ikke de lande med størst forbrug og udledning har størst ansvar for at gøre noget – og omvendt.

Verdens miljø- og klimabevægelser er opmærksomme på de "falske løsninger" på forureningen, der efter deres mening legitimerer en fortsat ensidig økonomisk vækststrategi og et stadigt højt forbrug. De er modstandere af CO₂ handlen og f.eks. CO₂-lagring, hvor man anvender en den stadig knappere ressource vand, til under tryk at gemme CO₂ med under jorden.

Palle advarede imod "USA-bashing", men påpegede samtidig at det er tankevækkende at USA trods det største forbrug og forurening ikke har ønsket at ratificere hverken Kyoto- eller Rio-protokollerne. De har i stedet henvist til CO₂-kvotehandlen, hvor lande med høj udledning kan købe aflad mod at støtte projekter, der hindrer udledning i andre lande.

USA er verdens stærkeste militære magt. På den måde er Pentagon ikke alene USA's største energi-forbruger og udleder af CO₂, men Pentagon alene ville rangere højt på listen over de udledende lande. På den måde sluttet en ring. Man har gennem historien brugt uhyre mængder energi også i form af brændstof til at føre krige – for at skaffe sig brændstof til at føre dem.

Palle sluttede sit oplæg med at pege på, at vi står overfor en lang periode, hvor både lokale, regionale og globale kampe om de stadigt sparsommere ressourcer vil føre til rivalisering og konflikter. Han udtrykte derfor håb om et intensiveret samarbejde mellem miljø-, klima og fredsbevægelserne.

Humor i politisk aktivisme – forandring gennem latter

Noter fra en workshop på Fredshøjskolen, fredag den 14. juni 2013 med

Majken Jul Sørensen, fredsaktivist og forsker i politisk aktivisme

En workshop om humoristisk strategi i kampen for fred og retfærdighed – om at påvirke verden med politisk humor. Hvordan reagerer medier, myndigheder og virksomheder, når aktivister bruger ironi og overdrivelse?

Majken Jul Sørensen indledte med, at humor i ikkevoldelige kampagner ændrer situationen drastisk. Det er svært for folk i magtpositioner at "slå tilbage" mod humor, uden at det fremstår som en overreaktion. Klovnerier kan reducere risikoen for voldelige konfrontationer, men kan også være en metode til at underminere og latterliggøre magthaverne.

Majken har skrevet bogen 'På barrikaderne for fred' om de glemte historier, hvor krigen ikke kom og konflikter blev løst med fredelige midler, og forsker for tiden netop i humor og ikkevold.

Majken fortalte om den vellykkede modstand mod Milošević's regime i Serbien, hvor politiet havde konfiskeret alt udstyr fra organisationen Otpors hovedkontor. Kort efter gjorde Otpor det kendt, at nye computere og kopimaskiner ville blive leveret på en bestemt dag. Her kom Otpors folk så slæbende på tunge kasser ned af byens hovedgade, og sikkerhedspolitiet mødte som ønsket talstærkt op, og beslaglagde alle kasserne – der viste sig at være helt tomme. Det rigtige udstyr blev diskret leveret senere uden problemer.

Sådanne humoristiske aktioner vender undertrykkelsen på hovedet. Milošević's regime byggede på frygten for represalier, men man er ikke helt så bange, når man ler af undertrykkene og går i gang med at bekæmpe regimet. Aktionerne var på ingen måde ufarlige, og mange af Otpors aktivister, også de mindreårige, blev fængslet og mishandlet af politiet. Men selvom risikoen steg, var oplevelsen af frygten anderledes. Humoren var den faktor, som fik ændret på folks indstilling.

Det kan virke paradoksalt at større undertrykkelse faktisk kan føre til mere modstand, for det er en udbredt misforståelse at trusler om fængsel og straf automatisk får folk til at give op. For nogen fungerer truslerne dæmpende, men for andre fører de blot til mere modstand.

Humoren gør det lettere at få opmærksomhed og sympati fra udenforstående, mens voldelige aktioner er nemmere at tage afstand fra.

Deltagerne kom selv med eksempler fra Danmark og resten af verden på gode humoristiske aktioner. En større demonstrationsmarch med skilte og bannere blev således udført svømmende ned ad Gudenåen. Og en skræmmende kampvogn var blevet latterliggjort med pink maling.

Øvelserne bestod i, at deltagerne blev opdelt i grupper, der hver for sig skulle udvikle et forslag til en humoristisk kampagne. Der var naturligvis en del deltagere til stede fra fredsbevægelserne, men også en flok fra de engang så aktive Jyder Mod Overflødige Motorveje, der om nogen er kendte for humoristiske aktionsformer. Dette blev gruppernes udgangspunkt og opdeling, og begge udarbejdede fine forslag. Indholdet i kampagnerne bliver ikke refereret her, da de forhåbentlig vil blive præsenteret for en større offentlighed til efteråret.

Majkens workshop var således både konstruktiv og lavpraktisk, og vil forhåbentlig føre til en genoplussen af de mere muntre aktionsformer herhjemme.

Kunst og kamp mod hadvold og racisme .I

Noter fra et oplæg på Fredshøjskolen, fredag den 14. juni 2013 med

Birgitte Olesen, Jette Møller og Steen Eriksen fra SOS mod Racisme

Hadforbrydelser og racisme er fortsat et problem i Danmark. SOS mod Racisme har udgivet et Minileksikon med fakta om flygtninge, indvandrere og diskrimination – og arbejder på at forebygge og gøre det muligt at løse sådanne konflikter fredeligt.

SOS mod Racisme vil fremme tolerance og en fredelig sameksistens ved oplysning, debat og tværkulturel kontakt. **Jette Møller** fortalte, at kun en lille del af såkaldte hadforbrydelser eller *hate crimes* anmeldes til politiet. I 2008 viste en undersøgelse, at 12.000 danskere mente, de havde været udsat for forbrydelser, der udsprang af deres etniske baggrund eller seksuelle orientering, men PET registrerede kun 117 sager med racistisk motiv og året efter kun 17 sager med homofobisk motiv.

I følge dansk lov er det en skærpende omstændighed, hvis en forbrydelse sker "på baggrund af offerets etnicitet, race, seksuelle orientering eller lignende" (straffelovens § 81). Men det anslås, at kun en forsvindende lille del af de såkaldte hate crimes anmeldes til politiet. I 2008 lavede Justitsministeriet en undersøgelse, der konkluderede, at 12.000 danskere mente, de havde været udsat for forbrydelser, som udsprang af deres etniske baggrund eller seksuelle orientering. Men PET registrerede kun 117 sager med racistisk motiv og året efter kun 17 sager med homofobisk motiv. Halvdelen af respondenterne havde imidlertid anmeldt sagerne til politiet, så kun et fåtal af hadforbrydelserne var blevet registreret som hate crimes.

Steen Eriksen berettede, at Danmark er forpligtet til at handle mod racisme gennem konventioner fra FN og Europarådet. Racisme er forestillingen om visser racers overlegenhed over andre, som kan føre til diskrimination. Racismen kan for eksempel være rettet mod en bestemt hudfarve eller befolkningsgruppe. Den diskrimination som følger kan føre til social uro eller i yderste konsekvens folkedrab.

Danmark ratificerede i 1971 FN's racediskriminationskonvention. Konventionen kræver, at Danmark og de andre 174 lande, som efterhånden er kommet med, skal forbyde og forsøge at afskaffe racediskrimination.

Konventionens tekst er omsat til danske lovbestemmelser, hvor racismeparagraffen i Straffeloven § 266 b tager højde for, at grupper af personer ikke på den baggrund må trues, forhånes eller nedværdiges gennem offentlige udtalelser eller skrifter. Loven mod forskelsbehandling på grund af race mv. sikrer alle adgang til offentlige bygninger, anlæg m.v. Steen gav også et eksempel på et par danske klage over racisme, og hvordan det gik dem klagesystemet.

Birgitte Olesen præsenterede SOS mod Racismes nyttige Minileksikon 2013. Asyl- og integrationsområdet er reguleret ned i mindste detalje, det er meget komplekst, og lovgivningen ændres hele tiden. Minileksikonet indeholder opdaterede begreber, navne på organisationer, især antiracistiske foreninger og internationale organisationer.

Minileksikonet rummer også oplysninger om etniske minoriteter, udlændingelovgivningen og konventionerne, samt om flygtninge, indvandrere, asylansøgere og etniske minoriteter. Mange af dem er flygtet fra krige og sociale uroligheder i Afrika og Asien. Man skal huske, at der er tale om mennesker som har krav på at blive mødt med samme værdighed og de samme menneskerettigheder, som indfødte danskere har.

Det er SOS mod Racismes opfattelse, at der fortsat er mange problemer med at få tilkæmpet dem de rettigheder, de har krav på her i Danmark.

Kunst og kamp mod hadvold og racisme .II

Noter fra et oplæg på Fredshøjskolen, fredag den 14. juni 2013 med

Jens Galschiøt og Flygtningeskibet Anton

Billedhugger Jens Galschiøt arbejder med en aktivistisk kunst, og er kendt fra Svinehunden til Flygtningeskibet. Jens Galschiøt inddrager hundrede af frivillige, når han arrangerer happenings for fred og retfærdighed, der foregår med hele verden som scene.

Jens Galschiøt indledte med, at det ikke nødvendigvis er kunst, der skal forandre verden. Det er mennesker, der forandrer den. Han fortalte om skuespilleren Augusto Boal, der under diktaturet i 60'ernes Brasilien udviklede en ny teaterform, for at give folk mulighed for at diskutere. Det var livsfarligt at dele løbesedler ud, så i stedet gik hans trup diskret ind i bybusser, og begyndte at skændes højroset om et politisk emne - og så blandede resten af bussen sig.

Man behøver ikke være billedhugger eller sådan noget, det handler om at tænke på en anden måde i forhold til debat. Her under Folkemødet fører debatten ingen vegne. Det er den intellektuelle elite, der går rundt og klapper hinanden på skulderen i dette informationsmæssige supermarked - men det store problem er hvordan vi får fat i de folk, der sidder i bussen.

Jens forklarede, at han arbejder med at lave kunst for at score det offentlige rum - og at det ikke er så nemt som man skulle tro. Men som om det var planlagt med stor præcision, blev Galschiøts egne figurer kørt forbi Fredstøtten netop i dette øjeblik. Han har skabt en stor gruppe flygtninge i bronze, der under Folkemødet står på kutteren Anton tæt ved i Allinge havn. Med jævne mellemrum sørgede aktivister for at hele Folkemødet fik besøg af dem på små trækvogne under fuld musik. Ofte trukket af Galschiøt selv, eller som nu af Antons skipper Knud Andersen.

Jens har skabt skulpturerne af klimaflygtninge for at gøre opmærksom på, at FN regner med at klimaforandringer vil producere 200 millioner nye flygtninge over de næste 40 år. En million af dem er Danmarks ansvar, hvis vi regner i forhold til befolkningstallet, og så vil rigtig meget gå galt i Danmark. Men dybest set har alle et udtalt behov for at være anstændige mennesker, mener Jens, også Pia Kjærsgaard.

Mange mennesker har en forestilling om, at forråelsen er noget man vælger. Men hvis man spørger de mennesker, der har været langt ude på den forkerte side af dette, har de intet svar på hvorfor de gjorde, som de gjorde - andet end at det forekom naturligt at gøre det. Forvandlingen sker drypvist - og det var baggrunden for at Jens skabte skulpturerne Den Indre Svinehund. Vi er alle sammen i stand til at ende der.

Jens er bange for, at vi går mod en ny forråelse, fordi vi nægter at dele. For hver eneste krone vi giver i ulandsbistand, så støtter vi vore egne landmænd med fem - og forhindrer dermed andre i at komme ind på vores marked med deres produkter, og selv opbygge bæredygtige landbrug. Vores godhed rækker ikke langt, for vi burde gøre det helt omvendt.

Drivkraften behøver ikke være, at man har en forkromet løsning på problemet. Bare vi for eksempel kan overskue at begynde at dele vores rigdom. Den tanke kan ændre temmelig meget, hvis der er tilstrækkelig mange, der erklærer sig som "pladderhumanister" - og er med på ikke hele tiden at skifte til nyeste mobiltelefon, computer og bil. Vi skal have grundlæggende løsninger, så folk ikke har behov for at flygte over Middelhavet. Eller flygter fra de krige, som vi danskere selv har været med til at skabe.

Jens Galschiøts seneste projekt er (naturligvis) endnu mere kontroversielt. Det både hedder og advarer mod *Fundamentalism*. Bogstaverne i ordet er skrevet i 2,5 meter høj bronze, og opbygget af religiøse bøger fra de tre bogbaserede religioner - kristendommen, islam og jødedommen. Skulpturen er et forsøg på kunstnerisk fortolkning og dialog, og at understøtte de moderate kræfter inden for religionerne - men ingen kunstmusser har lyst til at udstille den.

Ikkevold og konfliktløsning .I

Noter fra et oplæg på Fredshøjskolen, lørdag den 15. juni 2013 med

Birthe Refslund fra SF's Internationale Udvalg

Konflikter i Vestafrika skyldes ofte kamp om regeringsmagten mellem etniske grupper. Den maliske stat kollapsede, da islamiske grupper besatte det nordlige Mali. Den korrupte præsident blev afsat og franske tropper rykkede ind, bakket op af Danmark. En reel langsigtet demokratisk løsning vil have langt større indflydelse for civilsamfundet.

Birthe Refslund fortalte, at situationen i Mali lige nu ikke indbyder til besøg. Situationen i Mali er mere kompliceret end den som oftest beskrives, og politikerne bør gentænke deres udviklingspolitik. Islamisterne kaldet Ansar Dine og Al Quada har taget kontrollen over det nordlige Mali for at indføre et islamisk herredømme, kalifatet. Først allierede de sig med tuaregerne, som følte sig forfordelt af regeringen i hovedstaden Bamako og ønskede større selvstændighed.

Da de blev udmanøvreret, samarbejdede de militante islamister med velbevæbnede terrorister fra de omliggende lande i Sahel, og især fra Libyen. Konflikten har fået tragiske følger for den maliske befolkning, der flygter i tusindvis til nabostaterne, så man må forvente et øget flygtningepres i Europa.

Konflikten i det vestafrikanske Sahel-land har dermed større sikkerhedsmæssige og udenrigspolitiske konsekvenser end antaget. Da den tidligere regering faldt sammen som et korthus som følge af et militærkup, reagerede Vesten med forbløffelse, fordi Mali blev betragtet som godt på vej mod demokratiske tilstande, en "donorernes darling".

Syd for Sahara er stater ofte karakteriseret af et uformelt politisk system, patron – klient netværket, som løber parallelt med et svagt parlamentarisk system. En leder, patronen, kan omgive sig med sine loyale tilhængere i gruppen. De er indbyrdes forbundne, således at han belønner sine støtter med givtige stillinger i administrationen og statslige virksomheder og midler fra bistanden, mod at disse til gengæld hjælper ham i mange situationer f.eks. når der er valg.

Derfor er det vigtigt at vide, hvordan magten i samfundet er fordelt, og hvilke magtfulde organisationer lederen/præsidenten må forsøge at balancere imellem. Men mindretallets interesser bliver ikke tilgodeset, således som det er sket for tuaregernes vedkommende. Resultatet af det patrimoniale system er nepotisme og korrupsion. Disse forhold gør sig også gældende i Mali. Den sydlige frugtbare del er befolket af agerbrugere, flertallet af befolkningen. Herfra stammer den nu afsatte præsident, og han sørgede for, at bistandsmidlerne fandt vej til egne tilhængere, hvorimod tuaregerne/nomaderne i nord forsømtes.

Når konflikten forhåbentlig afsluttes, skal der således findes en politisk løsning for en regeringsdannelse, da den nuværende svage regering ingen legitimitet har. Det bliver en kompliceret proces, fordi den daværende regering heller ikke havde nogen troværdighed. Desuden er det uklart, hvad den militære elite vil. Det er en forudsætning, at der ved en kommende regeringsdannelse stilles krav om en nødvendig løsning af tuaregernes problemer, således at de får del i bistandsmidlerne og tildes en mere selvstændig status. Desuden skal der være krav om gennemskelighed i bistanden fra top til bund, ellers gavner den ikke.

Det er ikke et særsyn, at korrupte ledere med samme patron-klient politiske forhold holder hinanden ved magten for ikke selv at miste den. I hvert fald må udenlandske/danske forhandlere og donorer være bekendt med disse forhold og sætte sig ind i de politiske eliters prioriteter for at fremme en produktiv udvikling til afhjælpning af fattigdommen, som DIIS forskerne foreslår. Det kan bidrage til at gøre svage stater stærkere og mere stabile, og på langt sigt mindske risikoen for regional og international terrorisme.

Ikkevold og konfliktløsning .II

Noter fra et oplæg på Fredshøjskolen, lørdag den 15. juni 2013

Majken Jul Sørensen, fredsaktivist og forsker i politisk aktivisme

Forskningen har sammenlignet voldelige og ikkevoldelige kampagner for selvstændighed, regimeskifte og kamp mod en besættelsesmagt. Resultater er, at valget mellem vold og ikkevold ikke bare handler om moral, men i høj grad om effektivitet.

Majken Juul Sørensen indledte med at fortælle, at hun skrevet bogen 'På barrikaderne for fred' med ønsket om både at undersøge "ikke-voldens positive historie" og med håbet om at den ville kunne blive en positiv og optimistisk stemme midt i det militære mørke og gik derefter over til at definere hvad ikke-vold er.

Protester, strejker og civil ulydighed er bedre våben til at vælte en diktator eller bekæmpe en besættelsesmagt med, end guerillakrig og bomber. Denne fredelige konklusion burde vække eftertanke hos alle, som støtter væbnet modstandskamp.

Ikke-vold betyder simpelthen at man ikke selv anvender vold i konfliktsituationer – og at man samtidig gør en indsats for at stoppe andres brug af også strukturel vold. I dag oplever vi mange grupper, der enten ønsker at afsætte diktatorer eller smide en besættelsesmagt ud, og som søger at gøre det uden anvendelse af vold. De har vist at store demonstrationer på gader og pladser, strejker, blokader og en lang række metoder fra den ikke-voldelige værktøjskasse virker – og ofte har stor effekt.

For Majken handler det om kompetencer. Det er ikke nok for sådanne grupper at have hørt om eller læst om disse metoder. Kendskab uden direkte træning og erfaring er ikke nok. Man skal både vide og have lært at bruge dem aktivt, sagde hun.

Ikkevold betyder ikke – som mange tror – at man passivt "vender den anden kind til" undertrykkelse og uretfærdighed. Det betyder at man "sætter hårdt mod hårdt" men på en anderledes måde. Man spiller på den samme bane – men med andre midler. Det gælder ikke om at undgå eller fjerne konflikter.

I hendes bog findes en lang gennemgang af brugbare værktøjer til både at kunne synliggøre, skærpe og eskalere konflikter, når det er nødvendigt – og til at dæmpe de voldelige håndteringer af konflikter ned, når dette er nødvendigt.

I hendes egen bog gennemgås en lang række både voldelige og ikke-voldelige kampagner, der har til formål enten at gennemtvunge regimeskifte, tvinge en besættelsesmagt ud eller opnå regional selvstændighed. Historierne synes at vise, at selv om vold kan virke i forhold til de mål man sætter sig, er de ikke-voldelige kampagner langt mere effektive og langtidsholdbare. Dette fremgår også af en omfattende undersøgelse i bogen "Why Civil Resistance Works: The Strategic Logic of Nonviolent Conflict".

For at en ikke-voldskampagne kan lykkes kræver det imidlertid, at den består af tilstrækkeligt mange mennesker – og at der iblandt dem er en åben, ærlig og lærerig dialog om mål og midler. Når man er mange mennesker, der aktionerer – men afstår fra brug af vold – betyder det nemlig at myndighed, politi- og hærenheder vil være tilbageholdende med selv at bruge vold, da de ikke føler sig truet.

De mest succesfulde kampagner er dem, der bruger mange forskellige, sideløbende ikkevolds aktiviteter, som skaber det nødvendige pres fra mange sider og på mange måder.

Majken sluttede sit indlæg af med at tage kompetencespørgsmålet op igen. Det er ikke nok at en gruppe har læst bogen, set filmen og har kendskab til ikkevoldelig civil ulydighed. Man skal være trænet i brugen af metoderne, hvis man skal kunne gøre sig håb om at opnå sit mål.

Fra en aktivistisk til en fredspolitisk udenrigspolitik .I

Noter fra et oplæg på Fredshøjskolen, lørdag den 15. juni 2013 med

Nikolaj Willumsen, forsvarsordfører for Enhedslisten

Danmark skal arbejde for fred, menneskerettigheder og demokrati. Det vil ofte være i konflikt med stormagtsinteresser, men kan skabe os gode venner ude i verden, for der er alternativer til den nuværende aktivistiske udenrigspolitik.

Nikolaj Willumsen talte først om den konkrete problematik, som Danmark står midt i. Den borgerlige opposition i landet synes at støtte, at Danmark igen følger de vestlige krigslystne stormagter, når de nu overvejer at bevæbne den ene part i den syriske borgerkrig.

Nikolaj roste den danske regering for – indtil nu – at stå fast på at der skal findes en forhandlingsløsning, og at vores støtte til det syriske folk i klemme mellem de stridende parter skal være af humanitær art.

Modsat tidligere med Libyen har Enhedslisten som eneste parti stemt imod en militærintervention i Mali, hvor Danmark nu fragter franske fremmedlegionærer og deres panservogne rundt. Dette kan få katastrofale følger for civilbefolkningen i Vestafrika, mener Nikolaj.

Danmark har de sidste 12 år valgt krig som løsning på internationale problemer. Tidligere var Danmark kendt for at komme med en hjælpende hånd, men nu for at komme med våben. Danmark bør i stedet støtte en humanitær indsats, som de hundredetusinder af flygtninge har brug for. Her kunne Danmark gøre en forskel.

Han fulgte dette op med en refleksion over, hvad der efter hans mening også kan betegnes som de erfaringer, som Danmark og danskerne har gjort sig efter 10 år med forfejlede krige.

Vi har som land tabt ikke bare international troværdighed, men også konkret kapacitet og kompetencer hvad angår humanitære, diplomatiske og politiske forhandlingsspor i konfliktsituationer, mens vi i stedet har fået mange nye kompetencer i konfliktoptræning og krigsførelse.

Han beklagede den omsiggribende militarisme, men så trods alt visse lyspunkter, som f.eks. at samarbejdet mellem fredsgrupperne har manifesteret sig i planerne for et Fredsministerium, der nu forhåbentlig kan sætte en anden dagsorden her på Folkemødet, og på et planlagt møde om dette på Christiansborg til september.

Enhedslisten støtter gerne et sådant initiativ, lige som han er glad for at det lykkedes dem i forbindelse med sidste års finanslovsforhandlinger at få bevilget 8 millioner kroner til et center for konfliktforskning i universitetsregi.

Det er efter Nikolajs opfattelse en politisk prioritering hvilken retning udenrigs- og sikkerhedspolitikken skal bevæge sig. Danmark bør føre en langt mere selvstændig, ambitiøs og reelt aktivistisk udenrigspolitik – i stedet for uambitiøst bare at følge USA's og NATO's diktater.

Danmark skal – gerne sammen med de andre nordiske lande – sige fra overfor de krigeriske togter og øge sit engagement i freds- og konfliktforskning og i FN, sagde han. I løbet af de kommende måneder skal vi tage stilling til indkøb af nye kampfly for mindst 30 milliarder.

Nikolaj sluttede sit indlæg med håb om at fredsmiljøet ville lægge kræfter i modstanden mod dette, og erindrede forsamlingen om hvor meget velfærd eller hvor mange vindmøller, som vi i stedet ville kunne få for alle de penge, og på den måde at afbøde CO₂-forureningen og klimakatastrofen.

Fra en aktivistisk til en fredspolitisk udenrigspolitik .II

Noter fra et oplæg på Fredshøjskolen, lørdag den 15. juni 2013 med

Jørgen Johansen, fredsforsker og aktivist

Ikkevold er et politisk værktøj, og demokratier er afhængige af civil ulydighed for at kunne forblive demokratiske.

Jørgen Johansen advarede imod at berømme Norges mæglende rolle i internationale konflikter. Efter hans udsagn var 19 ud af 20 sådanne forløb endt uden resultat og ofte i rene katastrofer. Han erklærede sig enig i at dansk udenrigs politik siden vores deltagelse med en ubåd i ørkenkrigen i Golfen har været katastrofal for vores omdømme.

Han påpegede hvor meget det militære system kender deres egen historie – om slag og krige. Der findes masser af litteratur, militære studier og lærebøger. Det er en måde det militære system lærer – også af deres fejltagelser. Fejl i strategi, taktik og våben dokumenteres og fører til kreative og dynamisk nytænkning, både hvad angår organisation og våbentyper. Al den militære forskning går ud på at lære af fejltagelser.

Her over for stå fredsbevægelsen, næsten uden indsigt i egen historie, næsten uden erfaring med og forskning i succesfulde ikke-voldelige kampagner. Majken Jul Sørensens bog burde blot være et af hundrede bind, og bevægelsen burde oprette sit eget ikke-volds universitet. Der findes små kim til en bevidsthed om ikke-vold som effektivt forsvar for demokrati og menneskerettigheder – men bevægelsen har indtil nu været optaget af i stedet kun at kritisere de militære strategier.

Langt ind i militære kredse taler man nu højt om den umulige dobbeltrolle, man er blevet stillet i – når man angiveligt er ude på mission for at opbygge demokrati. Militæret siger selv, at de er trænet i at føre krig og dræbe – ikke i at skabe demokrati. De er på det rene med, at man ikke skaber demokrati ved at bombe folk fra 10 kilometers højde. Disse militære erkendelser må og skal fredsbevægelsen bruge aktivt.

Jørgen var kritisk over for Fredsministeriums strategi - med appel til Staten om at oprette et fredsministerium og indsætte en fredsminister, for på den måde at tilvejebringe en ændring af dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Han mener at oprettelse af et statsligt fredsministerium, med tilhørende forskningsinstitut og uddannelsesinstitutioner risikerer at dræne bevægelsen for deres bedste og mest kritiske hjerner. Samtidig mener han, at et statsligt system – med repressiv tolerance – vil "spise sine kritikere", og at også Ole Wævers institut vil blive "spist" eller lukket, hvis det udtrykker sig kritisk imod det system, som fodrer det.

På trods af at de nordiske lande har relativt gode demokratier, så er det vigtigt at huske på, at alle fremskridt for demokratiske rettigheder ikke blev givet som gaver - men er blevet til gennem hårde ikke-voldelige kampagner for folkelige bevægelser, som magthaverne til enhver tid har søgt at modarbejde politisk og med deres politi og militære enheder.

Jørgen insisterede på, at organisationerne i Fredsministerium må besinde sig på i stedet at kæmpe hårdt uden for de statslige institutioner for sine ideer. Det kommer til at kræve kreativitet og styrke, og først og fremmest at man lærer sig at anvende de ikke-voldelige værktøjer fra den civile ulydigheds værktøjskasse.

Tanken om at en regering vil hjælpe til med træne sin befolkning i aktiv ikke-vold og civil ulydighed er baseret på "illusionen om den Gode Stat" – så det må I selv gøre, mente Jørgen!

Dengang Danmark gik i fred - en krønike fra fremtiden

Noter fra et oplæg på Fredshøjskolen, lørdag den 13. juni 2013 med

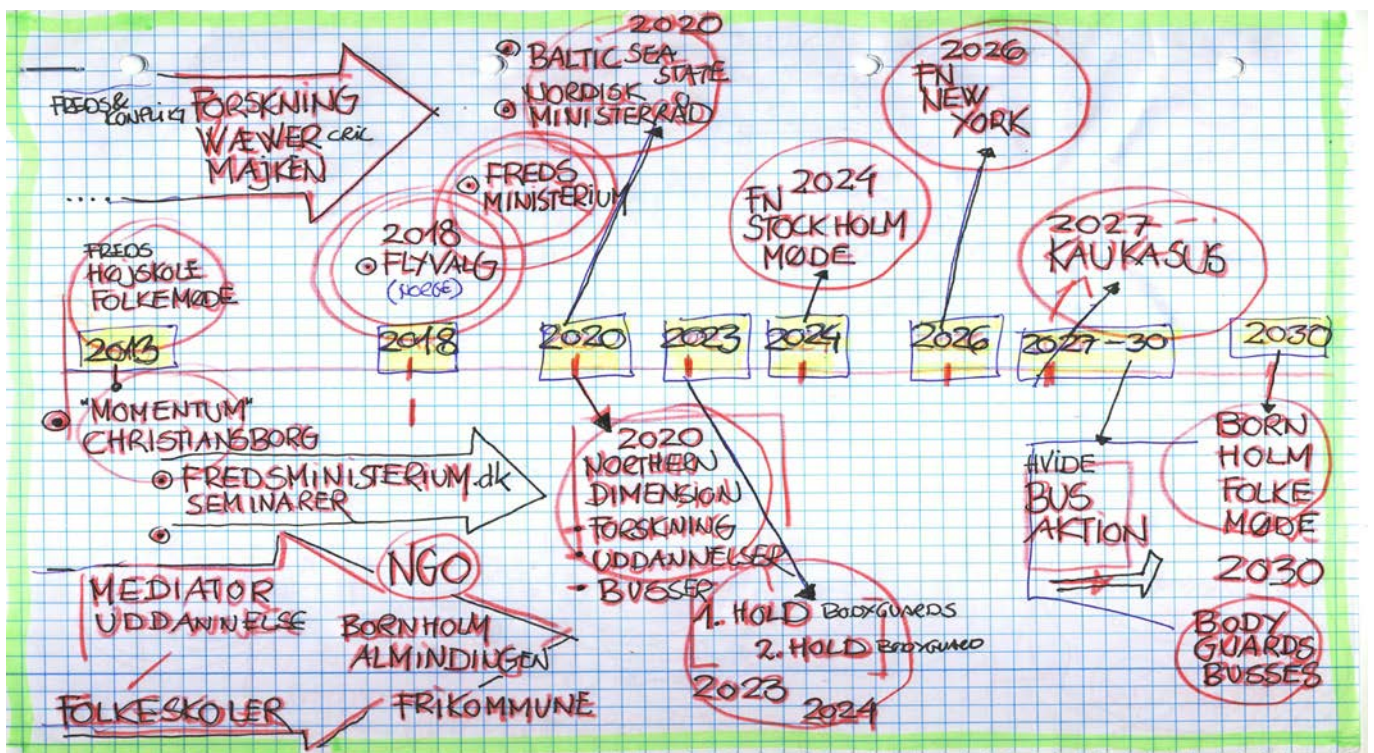
Projektleder Hasse Schneidermann, fredsforsker Majken Jul Sørensen, fantast Tom Vilmer Paamand og filosofen Frands Frydendal, der *freestylede* sammen

Fredsbevægelsen har brug for en helt ny grundfortælling, ikke kun snak om alt det vi er imod - men drømmen om hvordan vi konkret tager de næste skridt frem. Kom og drøm med, lød invitationen til denne spraglede utopi med muligheder i.

Vi drømte os frem til en fjern fremtid, men ikke længere frem, end at folk stadig kunne huske hvordan den store forandring skete. Vi fortalte hinanden om metoderne, der fungerede og mindes hvorledes Danmarks eksempel fik freden til at sprede sig fra land til land. Om dengang Danmark holdt op med at gå i krig, og i stedet "gik i fred". Vi skabte sammen en fortælling med de fredelige og ikkevoldelige redskaber, som gør fredelige løsninger på verdens store problemer mulige.

Det fiktive tilbageblik skete fra The Northern White Bus Seminar 15th June 2030, hvor et par af veteranerne kikkede tilbage. Udgangspunktet var at indkøbet af nye kampfly var endt i et fredsvalg, hvor Folketinget presset af befolkningen begyndte at eksperimentere med andre former for sikkerhedspolitik. Resultatet blev vist frem for Nordisk Ministerråd, så da et FN-møde i Stockholm var ved at ende i voldsomme kampe mellem politi og demonstranter, ringede den svenske statsminister efter Danmarks Hvide Busser. De veluddannede fredsvagter skabte ro og forsoning på gadeplan, og lagde grunden for at få løst konflikterne. Fra FN-mødets sale kunne verdens politikere se, at en anden vej var mulig, og busserne blev et officielt FN-værktøj. Vi blev derfor kort efter sendt til en konflikt i Kaukasus, hvor det på tilsvarende vis gik rimeligt godt. I tilbageblikket år 2030 mindedes vi sejre og nederlag, med bevidstheden om at fred er muligt.

Fredsmorgensang - på vej mod en bedre verden

Afslutning på Fredshøjskolen, søndag den 16. juni 2013 med

Bo Richardt, Hasse Schneidermann og Tom Vilmer Paamand

Søndag formiddag blev Fredshøjskolen officielt afsluttet med morgensang i fredsteltet med Bo Richardts, Tom Vilmer Paamands og Hasse Schneidermanns kraftige og trætte struber.

Læs og hør mere

Et omfattende musikprogram

med Arne Würgler, Bo Richardt, Finn Sørensen, Helge Larsen, Henrik Ginderskov, Klaus Caprani, Knud Grumløse, Leif Monnerup og Tom Frederiksen m.fl. skabte stemning i Fredsteltet, når Fredshøjskolen holdt pause – eller også var det omvendt.

ArneHansen.net/dialog/fred/130606HelgeL-MusikiFredstelt64.htm

ArneHansen.net/dialog/fred/130616Fredsmorgensang64.htm

Udenfor Teltet

var overskriften for en række mindre formelle fredsmøder, der forgik på Speakers Corner og andre offentlige pladser rundt om på Folkemødet. Desuden var der arrangeret grillaften og meget andet.

ArneHansen.net/dialog/fred/130606DoriskBoRAmbulantfredsmin64.htm

Links

Birthe Refslund fra SF's Internationale Udvalg

Hør oplægget "Ikkevold og konfliktløsning":

ArneHansen.net/dialog/fred/130615MajkenJS-Ikkevold64.htm

Artikler af Birthe Refslund:

U-landsnyt.dk/nyhed/21-01-13/dansker-hvordan-kunne-det-komme-s-vidt-i-mali

Bo Richardt, fredsvagt

Skriveforlaget.dk/pix/presse/Pressemeddelelse_FredsVagten%20ved%20Christiansborg.pdf

Hasse Schneidermann, med i nyt fredsnetwork på Djursland

Jyllands-Posten.dk/protected/premium/indland/ECE5614152/fred-kraever-benhard-kamp/

Jens Galschiøt Christophersen, billedhugger

Hør oplægget "Kunst og kamp mod hadvold og racisme":

ArneHansen.net/dialog/fred/130614Galschoit-Kunstogfred64.htm

Om flygtningeskibet M/S Anton:

Aidoh.dk/new-struct/Happenings-and-Projects/2013/Flygtningeskibet/Allinge2013.htm

Jens Galschiøts hjemmeside:

Aidoh.dk/?categoryID=320

Joakim Hesse Lundström fra Amnesty International

Hør oplægget "Krig og klima - trusler og løsninger":

ArneHansen.net/dialog/fred/130614JoakimHL-vaabenh.traktat64.htm

Amnesty Internationals hjemmeside:

Amnesty.dk/vaaben/nyhed/amnesty/god-nyhed-vabentraktat-vedtaget

Jørgen Johansen, fredsforsker

Hør oplægget "Fra en aktivistisk til en fredspolitisk udenrigspolitik":

ArneHansen.net/dialog/fred/130615NicolajW-oplaegfredsakt64.htm

Jørgen Johansens bøger:

IrenePublishing.com/?page_id=104

Majken Jul Sørensen, fredsforsker

Hør oplægget "Humor i politisk aktivisme - forandring gennem latter":

ArneHansen.net/dialog/fred/130614-4MajkenJSHumor-i-aktioner64.htm

Hør oplægget "Ikkevold og konfliktløsning":

ArneHansen.net/dialog/fred/130615MajkenJS-Ikkevold64.htm

Majken Jul Sørensens bog:

AldrigMereKrig.dk/komntar/barrikade.htm

Nikolaj Villumsen, forsvarsordfører for Enhedslisten

Hør oplægget "Fra en aktivistisk til en fredspolitisk udenrigspolitik":

ArneHansen.net/dialog/fred/130615NicolajW-oplaegfredsakt64.htm

Artikler af Nikolaj Villumsen:

Enhedslisten.dk/artikel/vi-skal-ikke-bidrage-til-krig-i-mali-70655

Palle Bendsen fra NOAH

Hør oplægget "Krig og klima - trusler og løsninger":

ArneHansen.net/dialog/fred/130614PalleBendsenKlimaogKrig64.htm

NOAHs hjemmeside:

NOAH.dk

SOS mod Racisme

Hør oplægget "Kunst og kamp mod hadvold og racisme":

ArneHansen.net/dialog/flygtninge/130614SOS-MR-Hadvold64.htm

SOS mod Racismes hjemmeside:

SOSmodracisme.dk

SOS mod Racismes Minileksikon

SOSmodracisme.dk/?Minileksikon

The Northern White Bus Seminar 2030

Hør oplægget "Dengang Danmark gik i fred - en krønike fra fremtiden":

ArneHansen.net/dialog/fred/130615droemomFredsbevaeg-2030-64.htm

Tom Vilmer Paamand, fredsaktivist og journalist

FRED.dk/artikler/fredkult/forandre.htm

Tue Magnussen fra RIKO

Hør oplægget "Konfliktløsning eller krigsaktivisme":

ArneHansen.net/dialog/fred/130613b2TueM-Krigsakt.64.htm

Rådet for International Konfliktløsnings hjemmeside:

RIKO.nu/

Fredsministerium.dk

Fredsministerium.dk

ATSF-fonden

ATSF.dk

Kvækerne

Kvaekerne.dk

Aldrig Mere Krig

AldrigMereKrig.dk

Kvinder i Sort

KvinderiSort.dk

Danmark for Fred

DanmarkforFred.dk

**Kvindernes Internationale
Liga for Fred og Frihed**

KvindeFredsLiga.dk

Demokratikonsulenterne

DemokratiKonsulenterne.dk

Militærnægterkontoret

Fred.dk/MNK

DjursFred

DjursFred.dk

Nej til Krig

NejtilKrig.dk

Esperantoforeningen

Esperanto.dk

Pink Army

PinkArmy.net

FredsVagten

Fredsvagt.dk

SOS Mod Racisme

SOSmodRacisme.dk

Fredsskattefonden

Fredsskattefonden.dk

Tænk Med Hjertet

TaenkMedHjertet.dk

Humanistisk Forum for Fred

HumForum.dk

Valby og Sydvest mod Krig

FredsFestival.dk

Kunstnere for Fred

KunstnereforFred.dk

Aarhus mod Krig og Terror

NejtilKrig.dk

